

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5005 ภายใน 5666
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2258-0311

ข่าวจากหนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับประจำวันที่ 24 เดือนมิถุนายน พ.ศ.2551 หน้า

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ห่วงโจ้ไทยเลียนแบบสังคมญี่ปุ่น ไม่ฆ่าตัวตายหันไปฆ่าคนอื่นแทน

นักวิชาการห่วงโจ้ไทยรุนแรงขึ้น สอฝันจากฆ่าตัวตาย เป็นฆ่าผู้อื่นเลียนแบบสังคมญี่ปุ่น นักจิตวิทยาชี้เหตุพ่อแม่ทำตัวเป็นเฮลิคอปเตอร์กักขังให้ลูกทุกเรื่อง สุดท้ายเยียวยาปัญหาด้วยตัวเองไม่เป็น แนะนำ 10 สัญญาณ เตือนภัย ก่อนทำอัตวินิบาตกรรม

เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2551 ที่อาคารประชานิยกรักษาพยาบาล โรงพยาบาลเอเซียศึกษาและสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดเสวนาวิชาการ ครั้งที่ 2/2551 เรื่อง "อัตวินิบาตกรรมวัยรุ่น: เจ้ามืดในกระแสพัฒนาเอเชีย" เพื่อกระตุ้นให้สังคมไทยตระหนักถึงปัญหาในเรื่องนี้ว่าเป็นปรากฏการณ์ และปัญหาของสังคมที่ต้องร่วมกันหาทางป้องกันและแก้ไข ไม่ใช่ปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะตัวบุคคล เท่านั้น แต่สามารถเกิดกับทุกคน ทุกที่ โดยปัจจุบันปรากฏเหตุการณ์เช่นนี้ในหลายๆประเทศในเอเชีย เช่น ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ จีน และอินเดีย เป็นต้น มีผู้สนใจเข้าร่วมประมาณ 50 คน โดย

ผศ.ดร.บุญยง ชื่นสุวิมล อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า โดยปกติคนที่มีความรู้สึกอยากฆ่าตัวตายและทำร้ายตนเอง จะเกิดขึ้นพร้อมกับความรู้สึกอยากฆ่าผู้อื่น และทำร้ายผู้อื่น เมื่อปัจจุบันเด็กและเยาวชนไทยเริ่มมีการแก้ปัญหาในทางที่ผิดด้วยการฆ่าตัวตาย ในอนาคตอาจเป็นไปได้ที่จะเกิดปรากฏการณ์ฆ่าหรือทำร้ายผู้อื่น จากภาวะกดดันและบีบบังคับรอบตัว เหมือนเช่นในประเทศญี่ปุ่น ที่ปรากฏการณ์ฆ่าตัวตายและฆ่าผู้อื่น เช่น เด็กอายุ 12 ปี แทงครูด้วยมีด หรือ เด็กอายุ 14 ปี ฆ่ารุ่นน้องแล้วนำศีรษะไปแขวนข้างกำแพง เป็นต้น

ผศ.ดร.บุญยง กล่าวอีกว่า สาเหตุที่สังคมญี่ปุ่นต้องเผชิญกับภาวะการณเช่นนี้ เนื่องจาก 3 สาเหตุหลัก ได้แก่ 1.ครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยว พ่อแม่สอนลูกให้ผิดหวังไม่เป็น ไม่สอนให้เห็นความจริงของชีวิตที่มีทั้งสุขและทุกข์ เด็กจึงมีพฤติกรรมก้าวร้าว ทำร้ายผู้อื่น และฆ่าตัวตายเมื่อผิดหวัง

2.โรงเรียนที่เน้นชื่นชมเด็กเก่ง เรียนดี ขยันเรียน จนเด็กที่เรียนไม่เก่งได้รับการเพิกเฉยจากครูและสังคม กลายเป็นเด็กซึมเศร้า และ

3.ความเชื่อซึ่งปัจจุบันเด็กญี่ปุ่นส่วนใหญ่ไม่มีศาสนา จึงขาดที่พึ่ง เครื่องยึดเหนี่ยวหรือสิ่งช่วยให้ยับยั้งจิตใจตัวเอง

"ผมคิดว่าปรากฏการณ์การฆ่าตัวตายและทำร้ายผู้อื่นกลายเป็นวัฒนธรรมหนึ่งของญี่ปุ่น มีเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับการฆ่าตัวตายจำนวนมาก มีแม้กระทั่งรูปแบบ และการสอนวิธีการฆ่าตัวตายให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งประเทศไทยก็มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดลักษณะเช่นนี้ เนื่องจากโครงสร้างสังคมไทยปัจจุบันมีลักษณะที่ไม่แตกต่างจากสังคมญี่ปุ่นดังที่กล่าว

อย่างไรก็ตาม ขณะนี้สังคมไทยยังถือว่าดีกว่าสังคมญี่ปุ่นมาก เพราะสังคมไทยยังมีเบาะที่ซึมซับสิ่งต่างๆ เช่น วัฒนธรรมการให้อภัยซึ่งกันและกัน ศาสนาและความเชื่อ และมีชนบทที่ยังสามารถรองรับ

ความผิดหวังให้คนที่มาใช้ชีวิตในเมืองกลับไปพักพิงได้เมื่อมีปัญหา ทั้งนี้ ไทยควรมีมาตรการในการป้องกันไม่ให้เกิดสภาพเช่นสังคมญี่ปุ่น โดยรัฐบาลต้องกำหนดเป็นนโยบายในการใช้สื่อต่างๆนำเสนอศิลปวัฒนธรรมที่ดีงามของวัฒนธรรมไทยและชีวิตที่สวยงาม” **ผศ.ดร.บุญยง** กล่าว

ดร.อรัญญา ตั้ยคำภีร์ อาจารย์ประจำคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า การฆ่าตนเองและการฆ่าคนอื่นมีสาเหตุร่วมกันได้ คือ ความผิดหวัง คับข้องใจ โกรธและกดดันจนอยากทำร้ายทุกคนในสังคม ซึ่งส่วนหนึ่งของวิกฤติทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนไทยจนฆ่าตัวตาย เนื่องจากพ่อแม่ในปัจจุบันเป็นพ่อแม่เฮลิคอปเตอร์ไปช่วยกู้ภัยให้กับลูกในทุกที่ ทุกสถานการณ์ ทำให้เด็กไม่ได้เผชิญและเรียนรู้อุปสรรคปัญหา จนกลายเป็นคนผิดหวังไม่เป็นและไม่รู้จักคิดหาทางออกด้วยตนเองเมื่อเผชิญปัญหา ดังนั้น พ่อแม่ ครู และคนใกล้ชิดต้องสอนให้เด็กเรียนรู้ที่จะเผชิญและหาทางแก้ปัญหาเอง

ดร.อรัญญา กล่าวด้วยว่า การฆ่าตัวตายป้องกันได้ ซึ่งวิธีที่ดีที่สุด คือการอ่านรหัสหรือสัญญาณเตือนของการฆ่าตัวตายให้ออก ได้แก่ 1.ในรอบ 6 เดือนเด็กพูดถึงการฆ่าตัวตายอย่างน้อย 1 ครั้ง 2.มีประวัติทำร้ายหรือพยายามฆ่าตัวตายมาก่อน 3.มีความผิดหวังเสียใจในเรื่องการเรียน ความรัก 4.น้อยใจพ่อแม่

5.ทะเลาะกับแฟน 6.มีการวางแผน 7.หมกมุ่นกับความคิดเรื่องความตาย 8.เขียนจดหมายลาหรือบอกลาคนใกล้ชิด 9.ซึมเศร้าหรือสิ้นหวัง และ 10.ดื่มเหล้าหรือใช้ยานอนหลับเพื่อระงับความเจ็บปวดหรือกังวล

“มีการประมาณการว่า 80 % ของคนที่พยายามฆ่าตัวตายต้องการส่งสัญญาณให้คนรอบตัวทราบว่าตนกำลังประสบปัญหาและต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งสิ่งที่คนใกล้ชิดต้องทำ คือ การแสดงความห่วงใยและรับฟังปัญหาที่รุนแรง หลีกเลี่ยงที่จะถกถึงการแก้ปัญหาในขณะนั้น ต่อมาให้ถามถึงความคิดเรื่องฆ่าตัวตายโดยตรงไปตรงมา หากเขากำลังมีความคิดฆ่าตัวตาย ให้รีบปรึกษาจิตแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญทางสุขภาพจิตและจิตเวช” **ดร.อรัญญา**กล่าว

0 พวงชมพู ประเสริฐ 0 รายงาน